

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5509/2024
02.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Марковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Динић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3949/2023 од 19.10.2023. године, у седници одржаној 02.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятна ревизија туженог изјављена 13.12.2023. године против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3949/2023 од 19.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 248/22 од 29.11.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па је обавезан тужени да тужилји на име накнаде нематеријалне штете за лаку телесну повреду исплати и то: на име претрпљених физичких болова 80.000,00 динара и на име претрпљеног страха 60.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због повреде угледа и части 120.000,00 динара све са законском затезном каматом од 29.11.2002. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев преко досуђених износа из става првог изреке до тражених још: 120.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и 140.000,00 динара на име претрпљеног страха и 80.000,00 динара због повреде угледа и части, све са законском затезном каматом од 29.11.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 201.228,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3949/2023 од 19.10.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу П 248/22 од 29.11.2022. године, у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао изјављену ревизију у смислу члана 410. став 1. у вези члана 403. став 1. Закона парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неблаговремена.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде. Према одредби члана 413. ЗПП, неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбациће Врховни суд решењем, ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према стању у списима, пуномоћник туженог примио је другостепену пресуду 08.11.2023. године, па је последњи дан законског рока за изјављивање ревизије био 08.12.2023. године, петак – радни дан. Из садржине пријемног печата – штамбиља Основног суда у Алексинцу произилази да је ревизија туженог предата поштом 13.12.2023. године (... ..), односно након истека рока из члана 403. став 1.ЗПП.

Из наведеног произилази да је ревизија туженог изјављена након истека рока из члана 403. став 1.ЗПП, због чега је Врховни суд одлучио као у изреци, на основу одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић